

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžd/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200252
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200252.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu N. N., zastúpeného JUDr. Milanom Klobušiakom, advokátom so sídlom Š. I. X, Ružomberok, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-ZA-KDI-SK-35/2012 z 05. apríla 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. apríla 2013, č. k. 21S/26/2012-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. apríla 2013, č. k. 21S/26/2012-35, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. p.: KRP-ZA-KDI-SK-35/2012 z 5. apríla 2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Ružomberok, č. p.: ORPZ-RK-ODI2-P-524/2011 zo dňa 05.02.2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a podľa § 22 ods. 2 písm. d/ zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov. Priestupku sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 04.12.2011 o 12.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat ev. č. RK 871 AX z parkoviska areálu Aquapark Tatralandia smerom k ceste č. II/584, kde na križovatke nerešpektoval pokyn zvislého dopravného značenia P2 - „Stoj, daj prednosť v jazde!“ a s vozidlom nezastavil na takom mieste odkiaľ mal náležitý rozhľad a križovatku plynule prešiel bez zastavenia. Týmto konaním porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) a § 20 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. g) zákona o cestnej premávke.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že z predloženej fotodokumentácie a listinných dôkazov pre krajský súd vyplynul jednoznačný skutkový záver, že žalobca dňa 04.12.2011 o 12:40 hod. pri výjazde z Aquaparku Tatralandia nerešpektoval dopravné značenie „Stoj, daj prednosť v jazde!“ a plynulo prešiel križovatkou a žalobca dôkazne nespochybnil hodnovernosť skutkového zistenia správneho orgánu. Námietku žalobcu vo vzťahu k uloženej sankcii krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže podľa názoru súdu správny orgán pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky, na osobu páchatel'a. Prihliadal i na čas a na miesto spáchania priestupku (denná doba, frekventovanosť miesta, na cestnú premávku a čas trvania protiprávnej činnosti). Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospel k záveru o jeho zákonnosti a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním pre nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Podľa jeho názoru krajský súd nezaujal jednoznačné stanovisko k otázkam, ktoré majú podstatný význam pre právny základ rozhodnutia. Krajský súd sa nevyjadril k námitke žalobcu, že mu boli uprené práva účastníka blokového konania, keď mu príslušníci hliadky PZ odmietli prehrať obrazový záznam priestupku a nevyjadril sa ani k námitke žalobcu, že mu bola uložená sankcia nielen za dopravný priestupok, ale aj za vyjadrenie nesúhlasu s uložením pokuty v blokovom konaní. Taktiež namietol procesnú spôsobilosť žalovaného s poukazom na rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. ČP SLV-PS-1120/2013 a na skutočnosť, že na pojednávanie vytýčené na deň 24.04.2013 bolo predvolané Ministerstvo vnútra SR a nie Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline, ktoré sa pojednávania zúčastnilo, napriek tomu, že od 01.01.2013 prešli jeho práva a povinnosti na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra SR. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, Krajského dopravného inšpektorátu, č. p.: KRP-ZA-KDI-SK-35/2012 z 05.04.2012 a vec vráti žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie, č. p.: KRP-ZA-KDI-SK-35/2012 z 05.04.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Ružomberok, č. p.: ORPZ-RK-ODI2-P-524/2011 zo dňa 05.02.2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a podľa § 22 ods. 2 písm. d/ zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 04.12.2011 o 12.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat ev. č. RK 871 AX pz parkoviska areálu Aquapark Tatralandia smerom k ceste č. II/584, kde na križovatke nerešpektoval pokyn zvislého dopravného značenia P2 - „Stoj, daj prednosť v jazde!“ a s vozidlom nezastavil na takom mieste odkiaľ mal náležitý rozhľad a križovátku plynule prešiel bez zastavenia. Za to

mu podľa § 22 ods. 2 písm. d) zákona o priestupkoch bola uložená pokuta vo výške 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov, ako aj povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Podľa § 1 zákona o cestnej premávke tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o cestnej premávke účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke účastník cestnej premávky je povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o cestnej premávke na príkaz dopravnej značky "Stoj, daj prednosť v jazde!" vodič je povinný zastaviť vozidlo na takom mieste, odkiaľ má na križovatku náležitý rozhľad.

Podľa § 137 ods. 2 písm. g) zákona o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prejazd cez križovatku na signál STOJ! dávaný policajtom alebo inou oprávnenou osobou, alebo vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným

v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány objasňujúce priestupok ako aj Krajský súd v Žiline sa vyššie uvedenými ustanoveniami riadili. Skutkový stav veci bol dostatočne zistený, vyplynulo z neho (vrátane videozáznamu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu), že žalobca nerešpektoval pokyn zvislého dopravného značenia P2 - „Stoj, daj prednosť v jazde!“ a s vozidlom nezastavil na takom mieste, odkiaľ mal náležitý rozhľad a križovatku plynule prešiel bez zastavenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že dopravný priestupok, kladený za vinu žalobcovi, sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje ich správnosť. Na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa tieto dôvody (§ 219 ods.2 O.s.p.):

Žalobca namietal, že mu boli upreté práva účastníka blokového konania a bola mu uložená sankcia nielen za priestupok, ale aj za vyjadrenie nesúhlasu. Uloženú sankciu žalobca nepovažuje za primeranú.

Napriek tomu, že blokové konanie nie je predmetom preskúmania v tomto konaní krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku zaoberal blokovým konaním „upraveným v § 84 až § 86 zákona o priestupkoch a správne poukázal na to, že ide o osobitný druh konania o priestupkoch. Žalobca tým, že neprejavil vôľu zaplatiť blokovú pokutu na mieste, nevyužil právo na riešenie priestupku v blokovom konaní.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade ak páchatel' nesúhlasí so zaplatením pokuty v blokovom konaní, blokové konanie sa na mieste ukončí správou o výsledku objasňovania priestupku. Po skončení blokového konania sa vec následne prejedná v rámci priestupkového konania, a to buď vydaním rozkazu o uložení sankcie za priestupok, alebo po vykonanom dokazovaní a správnom konaní vydaním rozhodnutia.

Keďže v blokovom konaní sa neuskutočňuje objasňovanie priestupku, celý skutok priestupku i jeho právna kvalifikácia je zaznamenaná iba vo vedomí správneho orgánu uskutočňujúceho blokové konanie, ktorý základné údaje zo skutku a jeho právnej kvalifikácie vyznačí na bloku o uložení pokuty. Práve z dôvodu neobjasňovania priestupku nie je v zmysle § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch možné sa proti blokovému konaniu odvolať, obnoviť ho, ani preskúmať ho mimo odvolacieho konania. Keďže priestupok ostáva zaznamenaný iba vo vedomí orgánu, ktorý blokové konanie uskutočňuje, môže blokové konanie uskutočniť iba tento orgán a to iba s ohľadom na miestnu a časovú súvislosť skutku.

Z uvedeného vyplýva, správny orgán (službukonajúci policajti) nebol povinný v blokovom konaní prehrávať obrazový záznam, keďže objasňovanie priestupku sa v blokovom konaní nevykonáva. Tým, že žalobca so zaplatením blokovej pokuty nesúhlasil, blokové konanie bolo ukončené spísaním správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorú žalobca odmietol podpísať a odmietol sa tiež vyjadriť k priestupku; žiadne námietky neuviedol.

Žalobca v odvolaní spáchanie priestupku tak, ako je uvedené v rozhodnutí správneho orgánu nespochybnil. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že nesúhlasí s výškou sankcie, uloženej v priestupkovom konaní a to s poukazom na pokutu, ktorá mu bola ukladaná v blokovom konaní. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, blokové konanie bolo skončené a správny orgán nie je pri prejednaní priestupku viazaný výškou pokuty, ukladanou v blokovom konaní.

Správny orgán v súlade s ustanovením § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadol na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a a uložil mu pokutu vo výške 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov. Pokuta bola uložená v dolnej hranici, ktorú zákon pripúšťa za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch, nakoľko za priestupok spáchaný žalobcom možno uložiť pokutu od 60 € do 300 €, ale aj zákaz činnosti do dvoch rokov (§ 22 ods. 2 písm. d/ zákona o priestupkoch).

Aj odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Výška uloženej pokuty i uloženie zákazu činnosti a ich odôvodnenie bolo správnymi orgánmi vykonané v súlade so zákonom.

K námietke žalobcu ohľadom procesnej spôsobilosti žalovaného s poukazom na rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. ČP SLV-PS-1120/2013 a na skutočnosť, že od 01.01.2013 prešli práva a povinnosti Krajského riaditeľstva PZ v Žiline na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra SR, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 veta druhá zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, podľa ktorého minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Podľa čl. 2 ods. 3 nariadenia č. 6/2013 ministra vnútra Slovenskej republiky z 10.

januára 2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2009 a o zmene nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 73/2009 v znení neskorších predpisov Krajské riaditeľstvo je útvarom Policajného zboru v rámci rozpočtovej organizácie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ktoré má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti.

Odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia zo strany správneho orgánu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a preto napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca má právo na náhradu trov len v prípade úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.